

Met hart en ziel voor SVO

Trijnie Zuidam en Tom Streng zijn onlangs afgetreden als bestuurslid en voorzitter van Schaats- en Skeelervereniging Oudewater (SVO). Met - een beetje - pijn in hun buik, nemen ze afscheid van de club die ze in hun hart hebben gesloten. Wat maakt de club zo mooi, wat hebben ze voor de club betekend en, waarom nemen ze nu afscheid?

Trijnie Zuidam: het DNA van SVO

Trijnie: "Het DNA van SVO? Dat vind ik overdreven. Mijn man Dirk en ik zijn sinds de oprichting betrokken bij de vereniging. In 1986 zijn we ermee begonnen. De schaatsvereniging in Haastrecht gaf ons een aantal abonnementen voor het jeugschaatsen op de Vechtsebanen in Utrecht. Dirk is met twee trainers en een paar schaatsers naar Utrecht getogen. Zo is het begonnen, met een heel klein clubje."

"Ik ben met de vereniging meegegroeid en heb alles meebeleefd. Wat ik nog goed herinner is dat we ons 12,5-jarig jubileum hebben gevierd, dat was heel mooi. Wat ook prachtig was is landijsbaan de Snelle Boezem, in het land bij Jan Snel. We hadden in een grote keet onze kleedkamer en kantine. Er werden wedstrijden geschaatst en we hebben alle Oudewaterse verenigingen uitgenodigd om mee te doen met drie aan de stok."

Als je er maar lol in hebt

"Maar ook de hoogtepunten op schaatsgebied blijven me altijd bij. We hebben heel veel goede schaatsers gehad. Maar de beste zijn is voor mij niet het belangrijkste. Het hoeft niet altijd goed te zijn, als je er maar lol in hebt. Dat probeerden we over te brengen op de leden door de trainingen leuk te maken, door zelf het enthousiasme voor het schaatsen te laten zien. We organiseerden ook activiteiten om de leden met elkaar te verbinden, zoals een barbecue. Verbinding, omzien naar elkaar, in goede en slechte tijden. Dat is de kracht van SVO!"

Vraag het maar aan Trijnie

"Jarenlang heb ik de abonnementen uitgegeven, ik heb de kleding gedaan, ik heb van alles binnen de vereniging gedaan. 'Vraag het maar aan Trijnie, want die weet het wel', zeiden ze. Ik probeerde ze bij alles te helpen. Weet je wat het is, als ik iets zie, dan zeg ik niet: doe jij dat even. Delegeren is niet mijn sterkste kant."

"Training geven en zelf schaatsen, dat zijn de enige dingen die ik niet binnen de club heb gedaan. Daar had ik helemaal geen tijd voor. Ik was altijd zaken aan het regelen voor de vereniging. Even iets met de een overleggen, aan de ander wat vragen. Ik kan het wel hoor, schaatsen, en ik vind het ook schitterend! Als je ziet hoe de mensen zich inspinnen en alles geven om de eindstreep te halen. Ze trainen er eindeloos voor. Nu zie ik ook mijn kleinkinderen schaatsen, dat vind ik heel leuk. Ik ga graag naar ze kijken."

Daar komt zij weer

"Na 33 jaar is het mooi geweest. Ik vind het nog steeds leuk, maar ik wil niet dat ze gaan denken: daar komt zij weer aan. Wel blijf ik voorlopig nog de abonnementen uitgeven. We krijgen een bepaald aantal plaatsen per uur aangeboden, op de schaatsbaan in Utrecht. Daarop deel ik onze schaatsers in. Dat is een hele klus, dat kun je niet halverwege het jaar overdragen aan iemand anders. Daarnaast blijf ik uit naam van SVO in Utrecht actief als jurycoördinator, jurylid en

scheidsrechter.”

“Ik hoop dat SVO nog heel lang op deze manier door kan gaan, in goede harmonie. Ik wens iedereen heel veel succes!”

Tom Streng: een echt voorzitter

Tom: “Tim, mijn oudste zoon, schaatste bij SVO, zo kwam ik bij de vereniging terecht. Sinds 2008 ben ik formeel voorzitter geweest. Voorafgaand had ik al wel twee keer een ledenvergadering geleid, terwijl ik officieel nog geen voorzitter was. Anderen zagen mij graag als voorzitter. Zelf was ik eerst niet zo happig, maar ik dacht: laat ik het maar doen!”

“SVO is een goed georganiseerde en professionele club. Een club voor alle niveaus. Ook als je amper kunt schaatsen, is SVO er voor je, maar het is tegelijkertijd een goede opleidingsvereniging voor jonge talenten. Wat ik jammer vind is dat het lastig is om een verenigingsgevoel op te bouwen. Alle schaatsactiviteiten van SVO zijn in Utrecht, op verschillende tijdstippen. Dat maakt het moeilijk om mensen in contact met elkaar te brengen. Dat is een aandachtspunt voor de club.”

Oude schaatsen

“Schaatsen zit in mijn DNA. Al van kinds af aan verzamel ik alles wat met schaatsen te maken heeft. Ik heb thuis een kamer die helemaal is gevuld met schaatsboeken en oude schaatsen. Mijn broer is met de plakboeken gestart tijdens de Olympische winterspelen in 1968, daarna heb ik het overgenomen. Ik heb dat jarenlang gedaan. Nu staan er nog dertig plakboeken met knipsels die nog ingeplakt moeten worden. Wat een waanzin eigenlijk hè?”

“Terwijl ik zelf helemaal niet kan schaatsen. Ik heb jarenlang gevoetbald en volleybal gespeeld. Toen ik voorzitter werd vond ik dat ik wel op schaatsles moest. Op zaterdagochtend om 7.00 uur begon ik in de beginnersgroep. Op een gegeven momenten mocht iedereen door naar de volgende groep, terwijl ik niet werd bevorderd. Het was beter om te stoppen. Pootje over, niks voor mij!”

Alles liep geweldig

“Als voorzitter heb ik veel structuur in de vereniging gebracht, waardoor er meer grote activiteiten konden worden ondernomen. Een belangrijk project was de realisatie van de skeelerbaan waarmee we in 2006 zijn gestart. Veel mensen in de club heb jarenlang keihard gewerkt om dit mogelijk te maken. Toen de baan klaar was waren we hiermee een voorbeeld voor schaats- en skeelerverenigingen in Nederland. We hadden een eigen skeelercompetitie. Daar ben ik trots op!”

“We zaten samen in een flow, zo noem ik dat. Alles liep geweldig en iedereen wilde mee. Niets was te gek. Op een gegeven moment verdwijnt die flow een beetje, dan is het tijd om wat anders te gaan doen. Het is ook goed als er iemand komt met nieuwe inzichten. Een frisse wind.”

Hé, voorzitter

“Ik was echt dé voorzitter. ‘Hé voorzitter!’, riepen leden in het voorbijgaan. Ik was er altijd als er dingen gebeurden en was betrokken bij de leden. Ik wist overal vanaf en heb een groot netwerk. Het is belangrijk om verbinding te hebben met de schaatsverenigingen in de regio. Andersom vind ik het ook belangrijk dat talenten die naar een club in de regio gaan, ook blijven trainen bij SVO.”

“Ik vind het moeilijk om het voorzitterschap los te laten. Ik wil het loslaten en ga het ook doen, maar als ik nog iets voorbij zie komen – een mail bijvoorbeeld – dan moet ik grote moeite doen me er niet

tegenaan te bemoeien. Dat is de aard van het beestje.”

Nog even over de skeelerbaan

“Natuurlijk blijf ik nog actief, onder andere in de werkgroep die zich sterk maakt voor een mooie skeelerbaan in Oudewater. De gemeente is nu bezig met de verhuizing van het zwembad en de skeelerbaan. Als wij meegaan in de verhuizing dan willen we iets mooiers neerleggen dan er nu ligt. Een langere baan, met naar buiten lopende bochten en om de baan een betonbaan die we met een beetje vorst onderwater kunnen zetten. We hebben destijds in eigen beheer wat prachtigs neergezet, dus ik vind wel dat we daarin wat te vragen hebben.”